অকঁনিহতঁৰ বাবে বাইবেলখন

আগবঢ়াইছে

চল্লিশ বছৰ

লিখিছে: Edward Hughes

ব্যাখ্যা কৰিছে: Janie Forest, Alastair Paterson

গ্ৰহণ কৰিছে: Lyn Doerksen

অনুবাদ কৰিছে:
ডঃ শান্তি ৰাণী সিং, এম. এচ. চি. পি. এইচ. ডি.

প্ৰকাশ কৰিছে: Bible for Children
www.M1914.org

©2023 Bible for Children, Inc.
অনুমতি: এই কাহিনীটো নকল বা ছপা কৰা অধিকাৰ
আপোনাৰ আছে, কিন্তু ইয়াক বিক্ৰী নকৰিব।

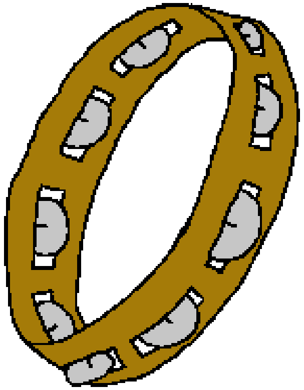

যেতিয়া ঈশ্বৰে ইস্ৰায়েলসকলক মিচৰৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰিলে, তেতিয়া মোচিয়ে লোকসকলক উপাসনাকৰিবলৈ নেতৃত্ব দিছিল। তেওঁ প্ৰশংসাৰ এটা গান তৈয়াৰ কৰিছিল। "মই প্ৰভুৰ ওচৰত গান গাইম, কাৰণ তেওঁ গৌৰৱপূৰ্ণভা ৰ্ণ ৱে জয়লাভ কৰিছে।" মোচিয়ে ঈশ্বৰে ইস্ৰায়েলৰ বাবে কৰা সকলো মহান কামৰ বিষয়ে গাইছিল।

হাল্লেলুয়াহ! ঈশ্বৰৰ মহিমা!

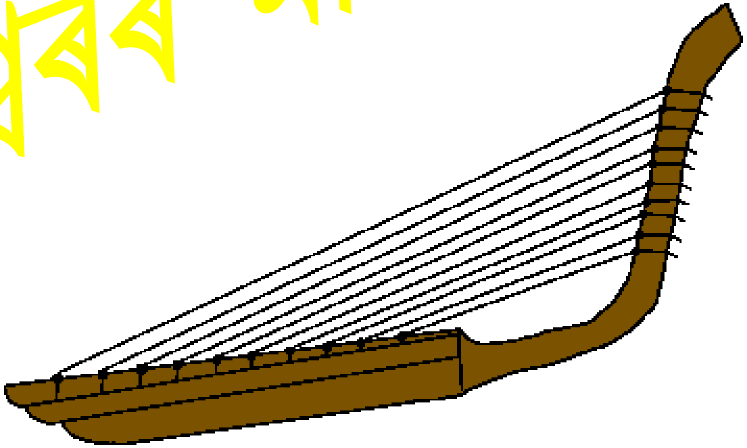

তিনিদিন মৰুভূমিত থকাৰ পিছত পিয়াহত ভোগা লোকসকলে এটা পুখুৰী পালে। কিন্তু তিতা পানী খাব নোৱাৰিলে। প্ৰাৰ্থনা কৰাৰ পৰিৱৰ্তে ৰাইজে অভিযোগ কৰিলে।

ঈশ্বৰ অতি দয়ালু আছিল। তেওঁ পানীখিনি ভালকৈ পান কৰিবলৈ বনাইছিল।

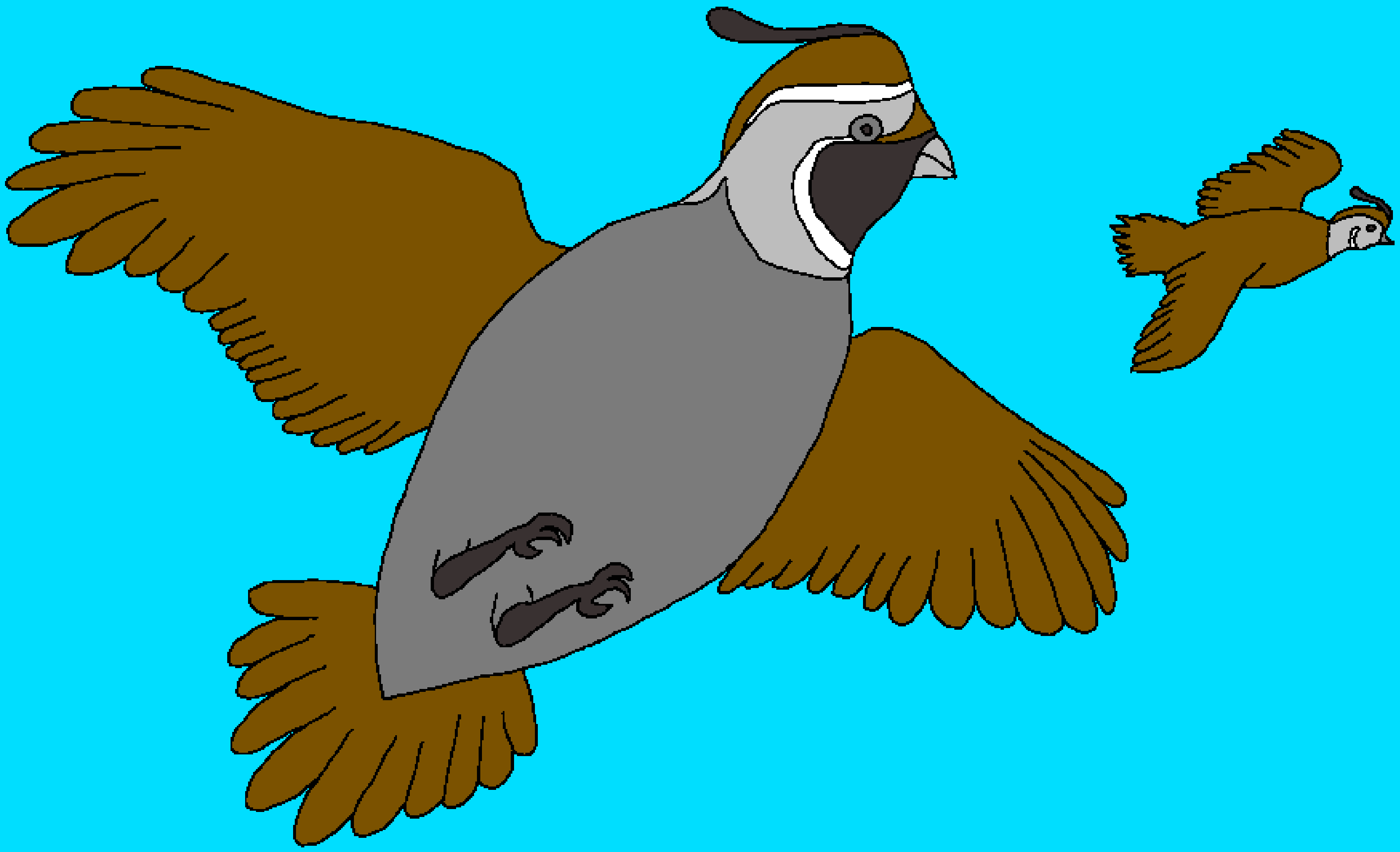

এনে লাগিল যেন ৰাইজে সকলো কথাতে অভিযোগ কৰিছিল। " আমাৰ মিচৰত খাদ্য আছিল। মৰুভূমিত আমি ভোকত মৰিম," তেওঁলোকে কান্দিলে। সেইদিনা সন্ধিয়া ঈশ্বৰে বতা চৰাই বুলি পঠিয়াইছিল। ৰাইজে সহজে ধৰিলে।

পিছদিনা ৰাতিপুৱা ঈশ্বৰে মান্না পঠিয়াইছিল। এইটো এক প্ৰকাৰৰ পিঠা আছিল যিমৌ ৰেফাৰৰ দৰে সোৱাদ পাইছিল। প্ৰত্যেক ৰাতিপুৱা মান্না মাটিত পৰি আছিল আৰুগোট খাবলৈ সাজুআছিল। এনেদৰে ঈশ্বৰে মৰভুূমিত থকা তেওঁৰ লোকসকলক খুৱাইছিল|

তেওঁলোকে নতুন খাদ্যৰ বাবে প্ৰতিদিনে ঈশ্বৰক বিশ্বাস কৰিব লাগিছিল। কিন্তু কিছুমান লোকে অতিৰিক্ত মান্না সংগ্ৰহ কৰিছিল, যদিও ঈশ্বৰে কৈছিল যে ই ৰাতিটোৰ ভিতৰতে পচি যাব।

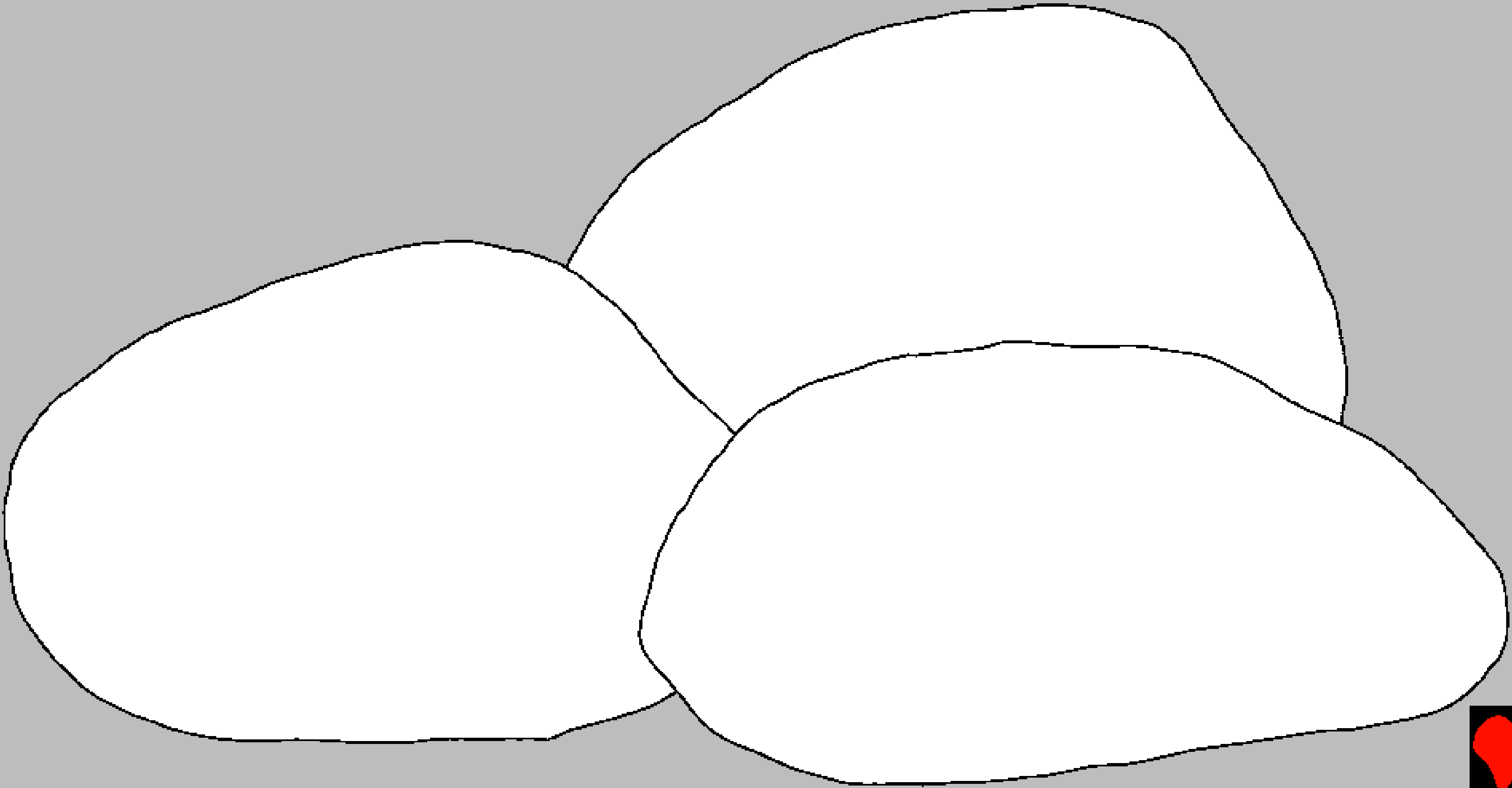

নিশ্চিতভাৱে, কালিৰ মান্নাত মেগট আছিল - বিশ্ৰামৰ দিনৰ বাহিৰে৷ সেই বিশেষ সপ্তম দিনটোত মানহে বিশ্ৰাম লৈ ছিল আৰুকালিৰ মান্না খাইছিল৷

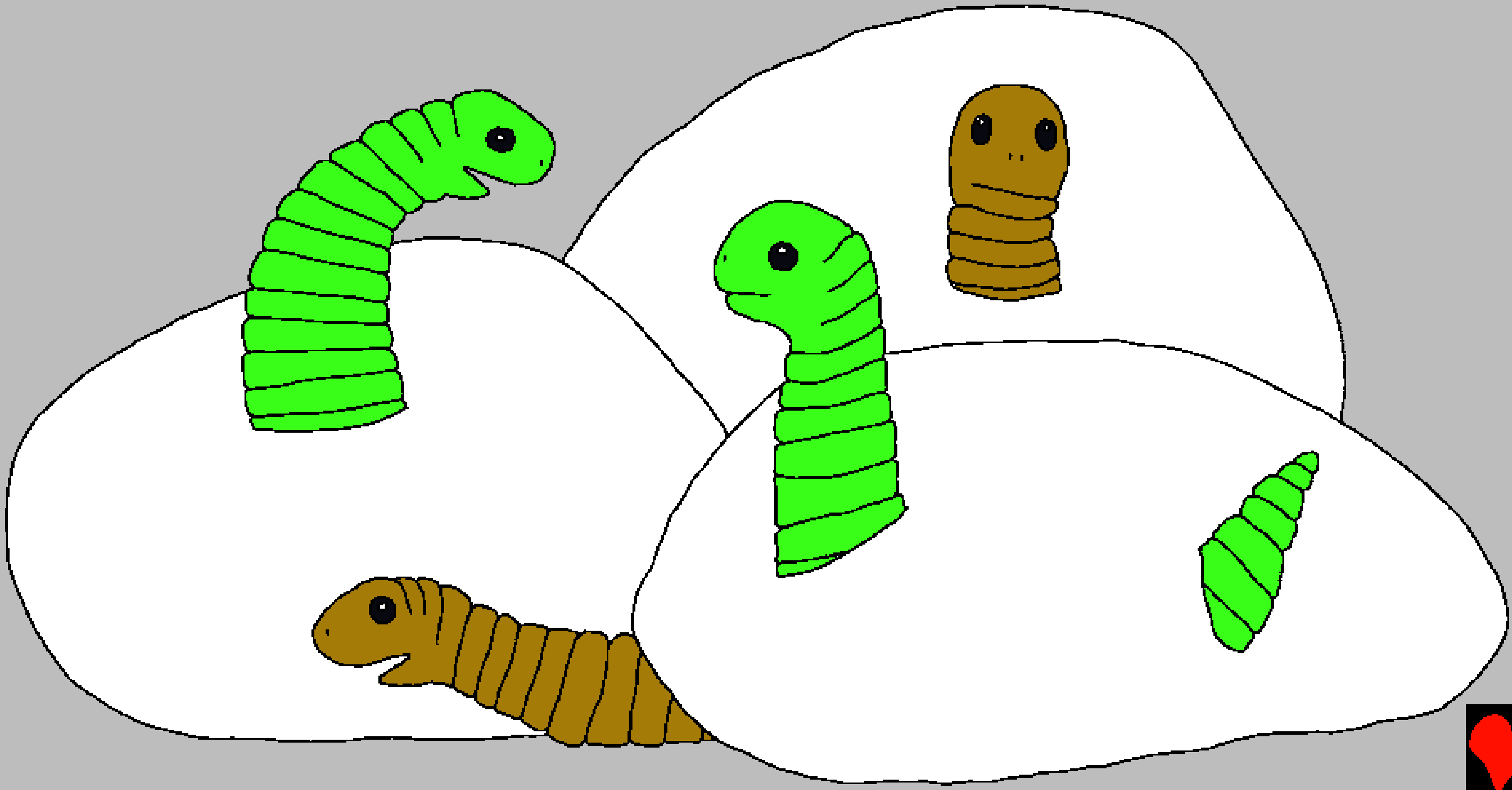

ঈশ্বৰে মৰভু◌ূমিত
থকা ইস্ৰায়েলসকলক
চোৰ্াচিতা কৰিছিল৷ তেওঁ
তেওঁলোকক খাদ্য আৰুপানী
দিছিল - আৰুতেওঁলোকক
শত্ৰুৰ পৰা সুৰক্ষিত কৰিছিল|

যেতিয়া আমালেকীসকলে আক্ৰমণ
কৰিছিল, তেতিয়ালৈকে মোচিয়ে
ঈশ্বৰৰ দণ্ড টো ধৰি ৰাখিছিল
তেতিয়ালৈকে ইস্ৰায়েলসকলে যুদ্ধত
জয়ী হৈ আছিল৷

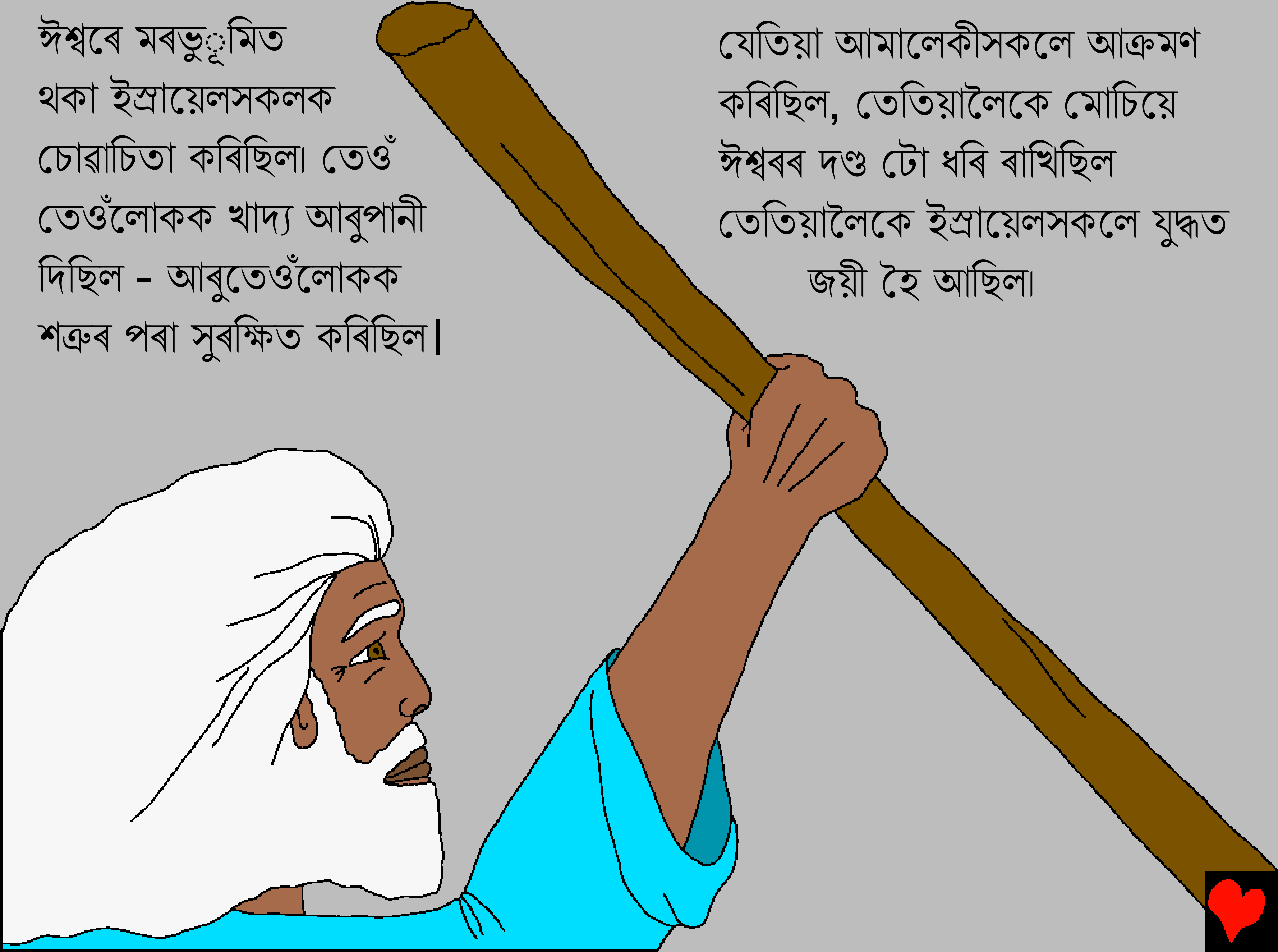

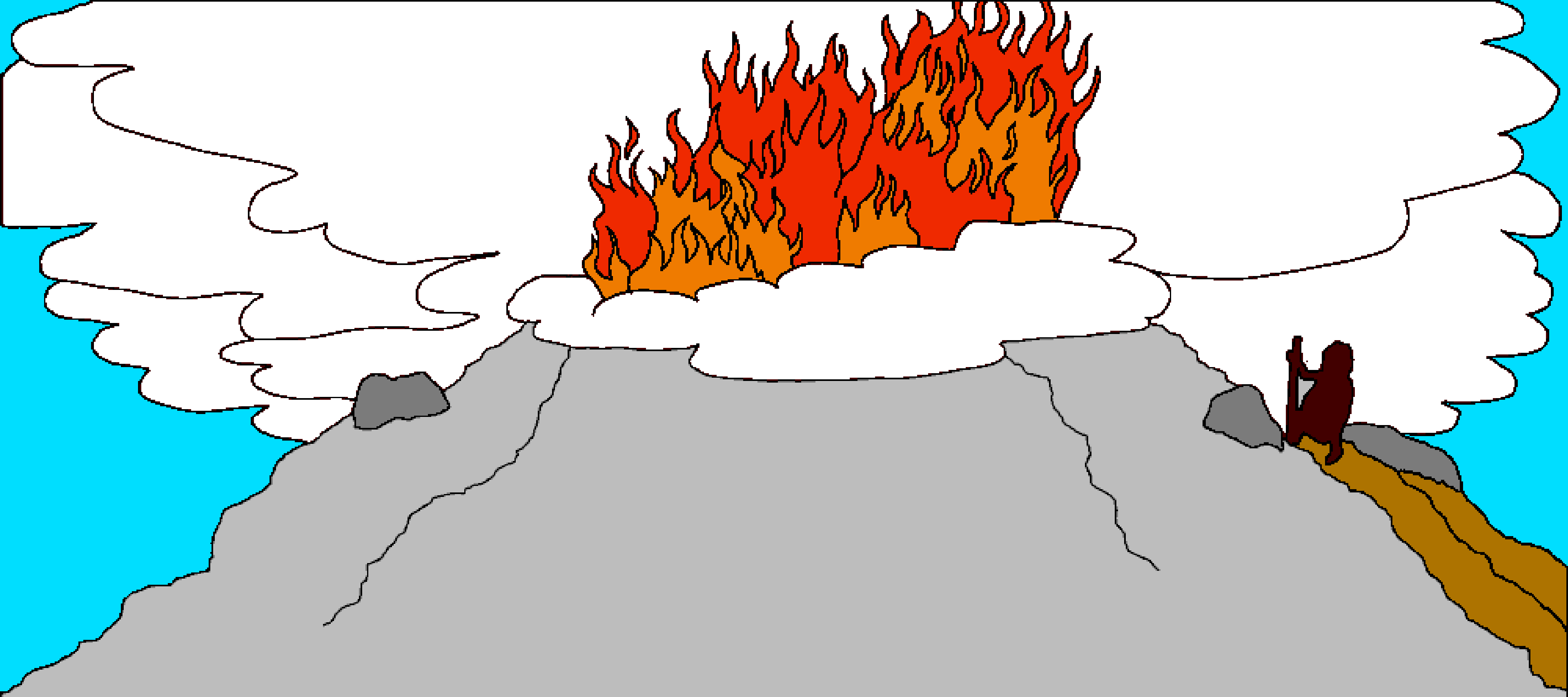

ঈশ্বৰে ইস্ৰায়েলসকলক এইদৰে কৈছিল: "যদি তুমি মোৰ কণ্ঠস্বৰ মানি বাধ্য হবা, তেন্তে তুমি মোৰ বিশেষ লোক হবা।" "ঈশ্বৰে কোৱা সকলো, আমি কৰিম," লোকসকলে মোচিক কৈছিল। তেওঁলোকে চিনাই পৰ্বতৰ পাদদেশলৈ আহিছিল আৰুমোচিয়ে ঈশ্বৰক লগ কৰিবলৈ যোৱাৰ সময়ত অপেক্ষা কৰিছিল।

মোচি চল্লিশ দিন ধৰি
পৰ্বতত ঈশ্বৰৰ সৈতে
আছিল। ঈশ্বৰে শিলৰ
দটা ু শ্লেবত দহটা
আজ্ঞা লিখিছিল। তেওঁ
মোচিক কৈছিল যে
তেওঁ কেনেকৈ তেওঁৰ
লোকসকলক জীয়াই
থকাটো বিচাৰিছিল।

1. "মোৰ আগত আপোনাৰ আন কোনো দেৱতা নাথাকিব।"

2. "ছবিবোৰ তৈয়াৰ নকৰিব বা নমনা নকৰিব। ৩."

৩. "প্ৰভুৰ নাম বথা ৃ নলবা।"

৪. "পবিত্ৰ কৰি ৰাখিবলৈ বিশ্ৰামৰ দিনটো মনত ৰাখিব।"

৫. "তোমাৰ দেউতাক আৰুতোমাৰ মাকক সন্মান কৰক।"

6. "আপুনি হত্যা নকৰিব|"

৭. "আপুনি ব্যভিচাৰ নকৰিব|."

8. "আপুনি চুৰি নকৰিব৷."

৯. "আপুনি মিছা কথা নক'ব|."

১০. " আপুনি লোভ নকৰিব|."

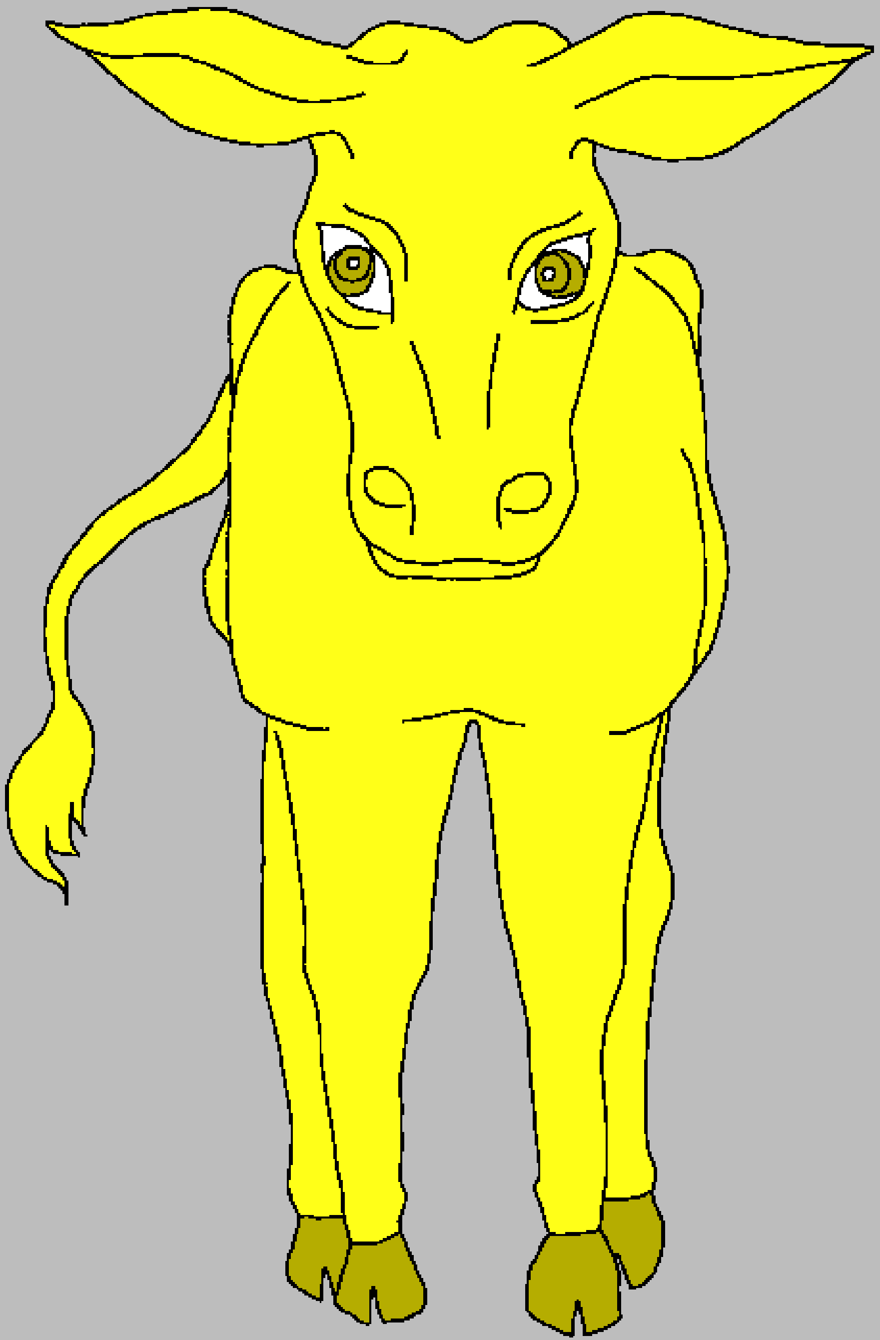

যেতিয়া মোচি চিনাই পৰ্বতত ঈশ্বৰৰ
সৈতে আছিল তেতিয়া ইস্রায়েলসকলে
কিবা ভয়ংকৰ কাম কৰিছিল৷
তেওঁলোকে হাৰোণক এটা সোণালী
পোৱালী বনাবলৈ আদেশ দিছিল -
আৰু তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ পৰিৱৰ্তে সেই
টোপোলা টো কঢ়িয়াই আনিছিল৷ ঈশ্বৰ
বৰ খং উঠিছিল৷ মোচিয়েও তেনেদৰেই
আছিল৷

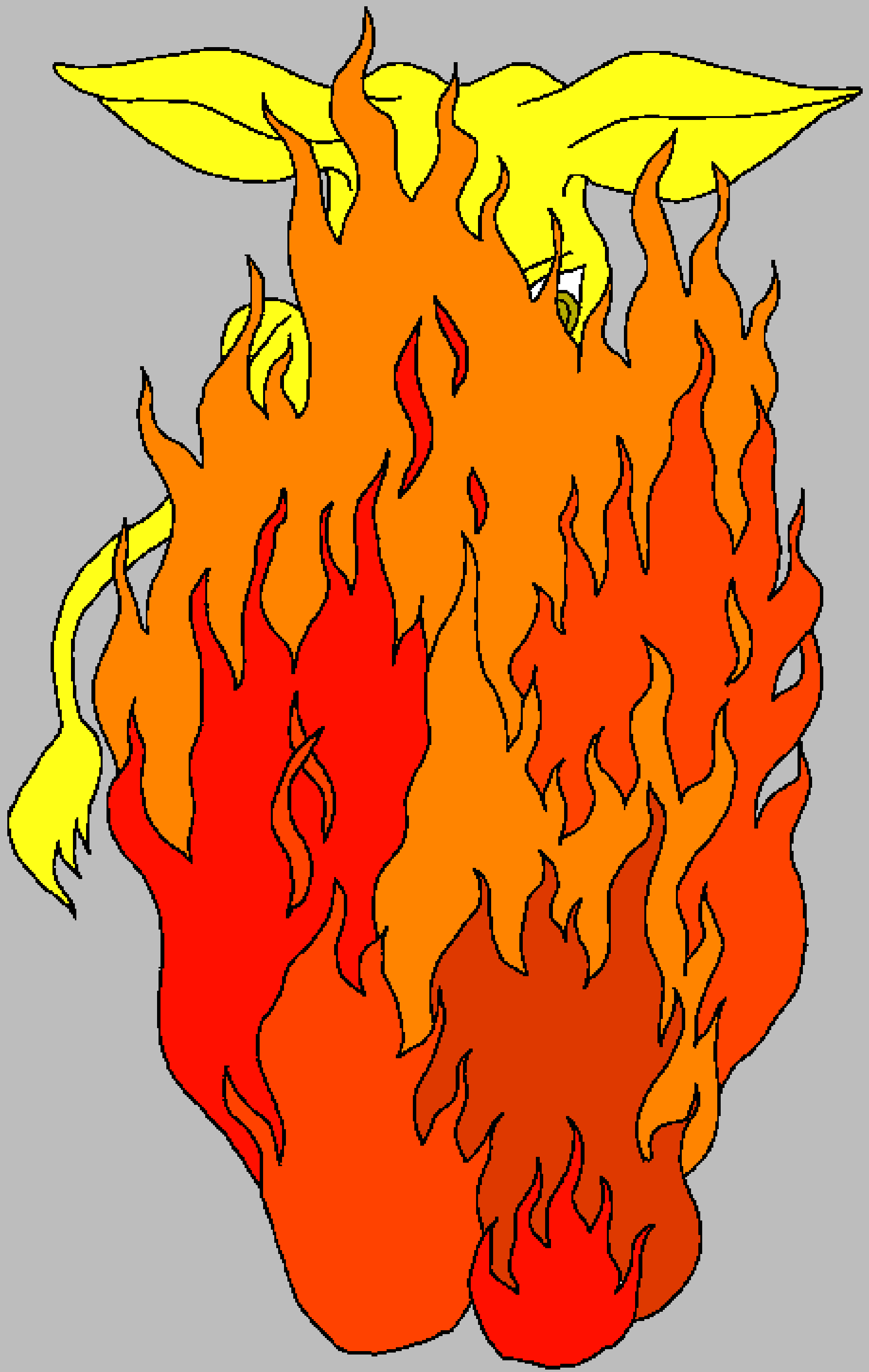

যেতিয়া মোচিয়ে পোৱালীটো আৱুমানহুবোৰক নাচি থকা দেখিছিল, তেতিয়া তেওঁ শিলৰ টেবলেটবোৰ মাটিত ভাঙি পেলাইছিল। খঙত মোচিয়ে সোণালী মৰ্ত্তি র্তিটো ধ্বংস কৰিলে। যিসকল দষ্টু ব্যক্তিয়ে ইয়াক উপাসনা কৰিছিল তেওঁলোকক হত্যা কৰা হৈছিল।

ঈশ্বৰে শিলৰ টেবলেট দটা ু সলনি কৰিছিল। তেওঁ মোচিক এটা তাম্বুনির্মাণর্ম কৰিবলৈ কৈছিল - এটা ডাঙৰ তাঁবুযাৰ চাৰিওফালে বেৰ আছিল - য'ত ঈশ্বৰে তেওঁৰ লোকসকলৰ সৈতে বাস কৰিব। তেওঁলোকে তাত ঈশ্বৰৰ উপাসনা কৰিব লাগিছিল। মেঘ আৰুজইৰু স্তম্ভটোৱে দেখুৱাইছিল যে ঈশ্বৰ তেওঁলোকৰ সৈতে উপস্থিত আছিল।

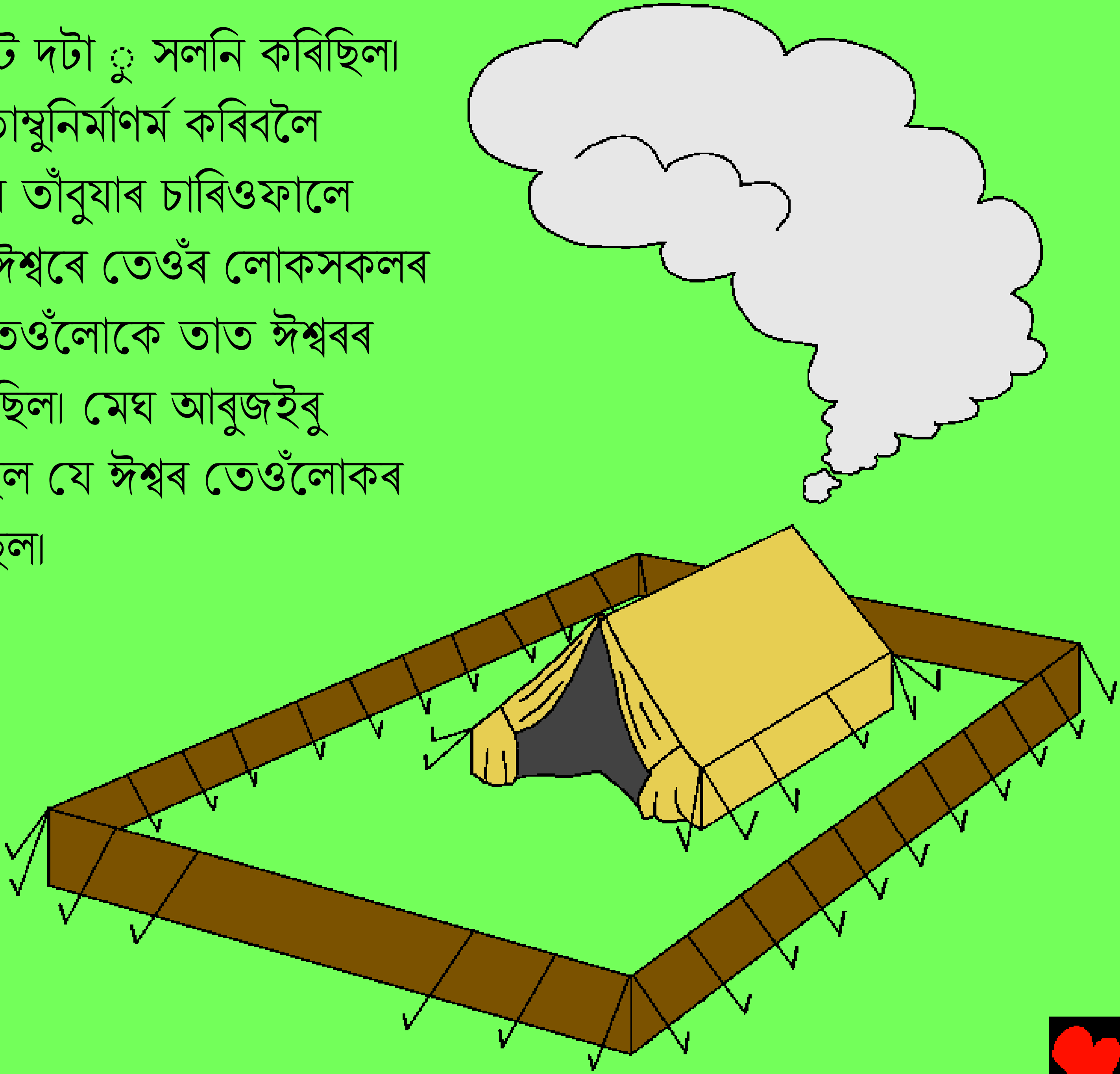

কনানৰ ওচৰচাপি অহাৰ লগে লগে মোচিয়ে বাৰজন চোৰাংচোৱাক ঈশ্বৰে তেওঁৰ লোকসকলক দিয়া ভূমি চাবলৈ পঠিয়াইছিল। চোৰাংচোৱা সকলে সন্মত হৈছিল যে এইটো ধুনীয়া আছিল! কিন্তু মাত্র দজনু , যিহোচূৱা আৰু কালেবে বিশ্বাস কৰিছিল যে তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ সহায়ত দেশখন জয় কৰিব পাৰিব।

আন দহজন চোৰাংচোৱাই দেশৰ শক্তিশালী চহৰ আৰুদৈত্যসকলক ভয় কৰিছিল। "আমি মাটিখিনি ল'ব নোৱাৰোঁ," তেওঁলোকে বিলাপ কৰিলে। তেওঁলোকে ঈশ্বৰে তেওঁলোকক মিচৰৰ পৰা মুক্ত কৰিবলৈ কৰা মহান কামবোৰ পাহৰি গৈছিল।

মানহুে দহজন অবিশ্বাসী চোৰাংচোৱাক অনসৰণ ◌ু কৰিছিল। তেওঁলোকে কান্দিছিল আৰু ইজিপ্তলৈ উভতি যাবলৈ প্ৰস্তুত হৈছিল। আনকি তেওঁলোকে মোচিক হত্যা কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছিল!

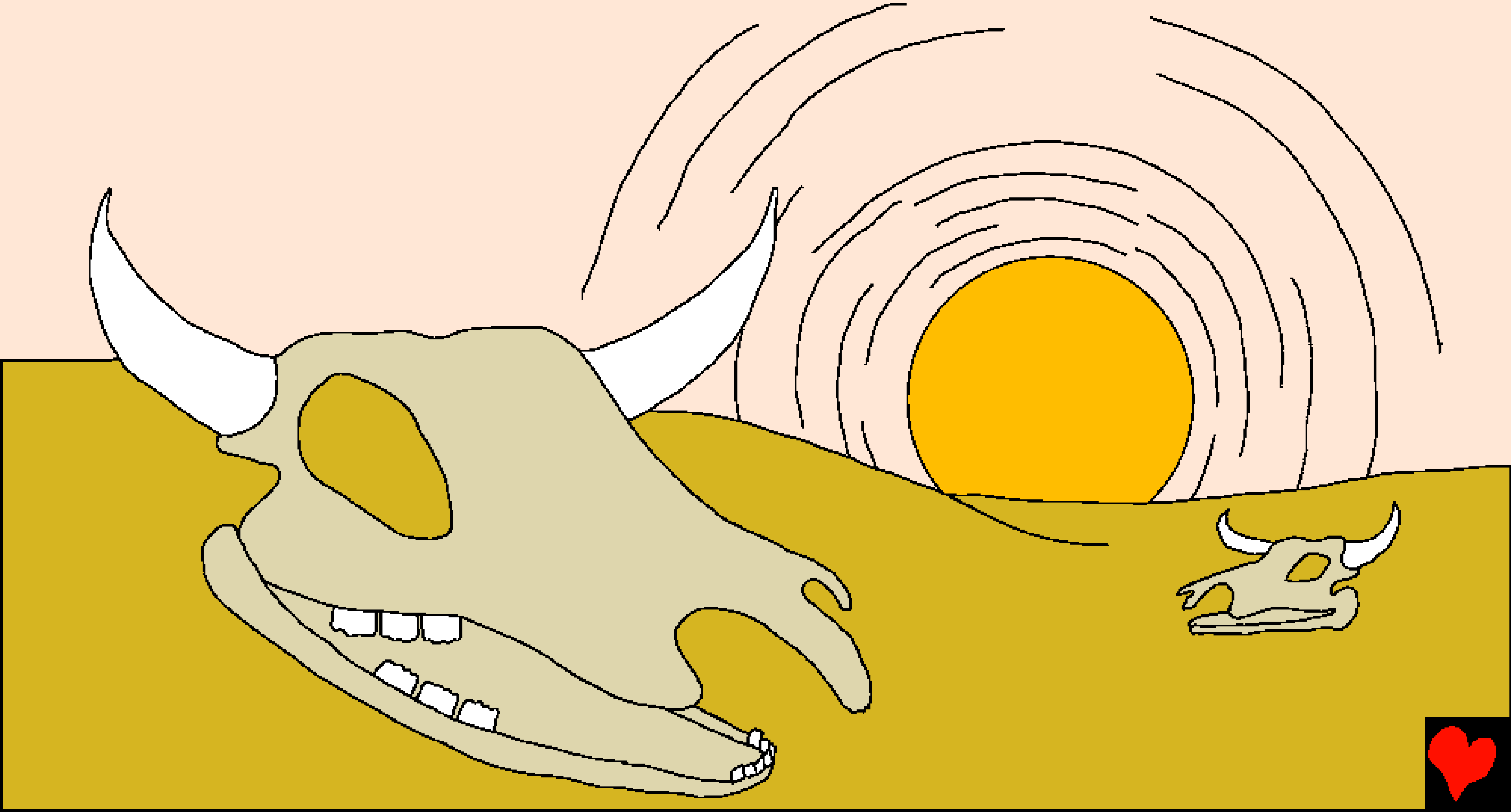

ঈশ্বৰে মোচিৰ জীৱন ৰক্ষা কৰিলে। তাৰ পিছত তেওঁ লোকসকলক কৈছিল, "চল্লিশ বছৰ ধৰি আপুনি অৰণ্যত ঘূৰি ফুৰিব। কেৱল কালেব, যিহোচূৱা আৰুআপোনাৰ সন্তানে হে আপুনি ঘৃণা কৰা দেশখনত প্ৰৱেশ কৰিবলৈ জীয়াই থাকিব।"

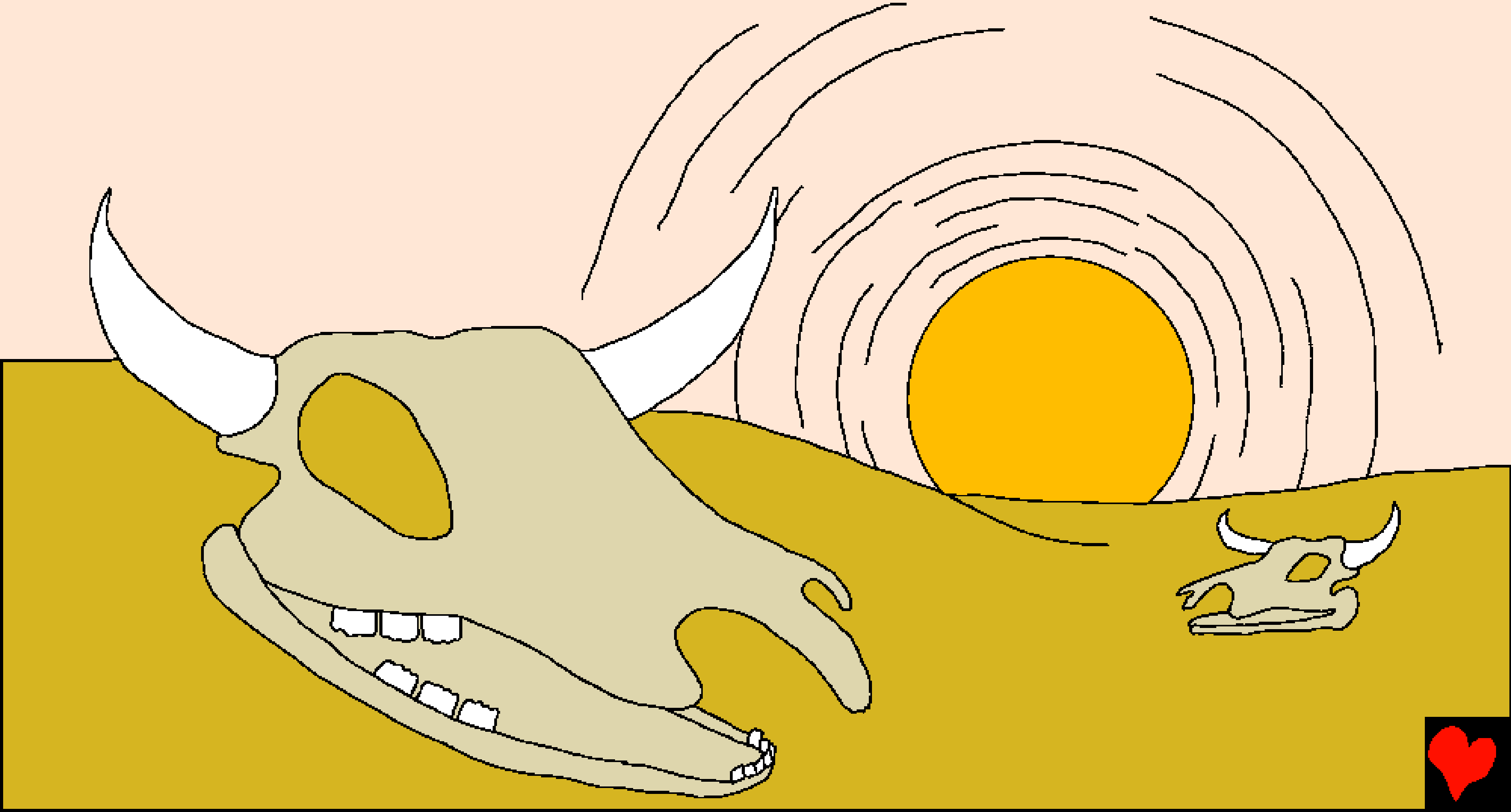

চল্লিশ বছৰ

ঈশ্বৰৰ বাক্য, বাইবেলত

এই কাহিনী পোৱা যায়

যাত্ৰা ১৫ ৰ পৰা ১৪

তোমাৰ বাক্য প্ৰকাশে দীপ্তি দিয়ে।

গীতমালা ১১৯:১৩০ পদ

সমাপ্ত

বাইবেলৰ এই কাহিনীয়ে আমাক আমাৰ আশ্চৰ্য্যজনক ঈশ্বৰৰ বিষয়ে কয়,
যিজনাই আমাক নিৰ্ম্মাণ কৰিলে আৰু যি জনাই আমি তেওঁৰ বিষয়ে জনাতো বাঞ্ছা কৰে।

ঈশ্বৰে জানে যে আমি বেয়া কাম কৰিলো, যাক তেওঁ পাপ বুলি আখ্যা দিছে। পাপৰ শাস্তি হৈছে মৃত্যু, কিন্তু ঈশ্বৰে তোমাক ইমান প্ৰেম কৰে যে, তেওঁ নিজৰ একমাত্ৰ পুত্ৰ যীচুক পঠাই দিছিল, যাতে তেওঁ তোমাৰ পাপৰ কাৰণে শাস্তি পাই ক্ৰুচত মৃত্যু বৰণ কৰে। তাৰ পিছত যীচু জীৱিত হ'ল আৰু তেওঁৰ ঘৰ স্বৰ্গলৈ গ'ল। তুমি যদি যীচুত বিশ্বাস কৰা আৰু তোমাৰ পাপবোৰ ক্ষমা কৰিবলৈ কোৱা, তেতিয়া তেওঁ নিশ্চয়ে কৰিব! তেওঁ এতিয়াই
আহি তোমাত নিবাস কৰিব, আৰু তুমি চিৰকাল তেওঁৰ লগত নিবাস কৰিবা।

তুমি যদি এই সত্যত বিশ্বাস কৰা, তেতিয়া ঈশ্বৰক এইদৰে কোৱা:
প্ৰিয় যীচু, মই বিশ্বাস কৰো যে, আপুনি ঈশ্বৰ, মোৰ পাপৰ কাৰণে মৃত্যু বৰণ কৰিবলৈ আপুনি মানুহৰ ৰূপ ধাৰণ কৰিলে, আৰু এতিয়া আপুনি আকৌ জীৱিত। মোৰ জীৱনলৈ আহঁক আৰু মোৰ পাপবোৰ ক্ষমা কৰক, যাতে এতিয়া মই নতুন জীৱন পাব পাৰো, আৰু এদিন চিৰদিনৰ কাৰণে আপোনাৰ লগত থাকিবলৈ আপোনাৰ ওচৰলৈ যাব পাৰো। আপোনাৰ বাধ্য হৈ আপোনাৰ সন্তানৰ দৰে আপোনাৰ কাৰণে জীয়াই থাকিবলৈ মোক সহায় কৰক। আমেন।

বাইবেলখন পঢ়া আৰু প্ৰতিদিনে ঈশ্বৰৰ লগত কথোপকথন কৰা!
যোহন ৩:১৬ পদ।